

ISSN 2450-6486

www.ehs-ss.pl

DOI: 10.38014/ehs-ss.2020.3-1.13

Тамара ШЕХОВЦЕВА,
Марія ДОЛІННА

«Кліпове» мислення як фактор формування підходу до інтерактивності освітнього процесу

TAMARA SHEKHOVTSEVA, MARIYA DOLINNA. "Clip" thinking as a factor of the approach formation to interactivity of the educational process. *At the moment, the improvement of teaching methods is the topic issue of the modern education system, which acquires special meaning in the context of "clip" thinking spreading. Objective: to evaluate the use of interactive learning as a way to overcome the negative effects of "clip" thinking and motivate students to learn. Material and methods of research. The object of the study were students of Zaporizhzhia State Medical University. Basic methods: theoretical analysis of scientific and methodical literature and own experience of interactive training application. Results and discussion. Creation and introduction into the educational process of interactive learning in various disciplines is used in Zaporizhzhia State Medical University. This provides an opportunity for pedagogical influence, which encourages students to mental activity, to show creativity and search for new ideas to solve various problems of*

educational activities. Conclusion: introduction of interactive teaching methods in the educational process makes it possible to diversify classes, create comfortable conditions for learning, which is the basis for the motivation formation to intensify the pedagogical process.

Keywords: higher education, clip thinking, interactive education, motivation.

Вступ. Сучасні тенденції розвитку системи освіти передбачають перегляд організації навчального процесу у зв'язку з прискоренням темпу життя, постійним збільшенням інформаційного потоку та його різноманітністю. Це призвело до виникнення принципово нового способу комунікації, трансляції інформації та появою «екранної культури», специфікою якої є передача даних за допомогою рухомого зображення із звуковим супроводом. Під впливом цих факторів відбувається зміна мислення та все частіше в науковій літературі з'являються такі поняття, як «людина-екран», «кліпове мислення», «кліпове свідомість» [1]. «Кліпове» мислення – це вектор у розвитку відносин людини з інформацією, який виник не вчора, і зникне не завтра, тому і формує нові вимоги до методики викладання в навчальному процесі [2].

Натепер головним завданням залишається підготовка спеціаліста з необхідним обсягом теоретичних знань і практичних навичок для подальшої професійної діяльності, саме тому впровадження новітніх педагогічних і науково-методичних розробок, використання інноваційних технологій є актуальним питанням розвитку вищої школи [3].

Сучасним напрямком розвитку педагогічного процесу є інтерактивне навчання, яке розглядається як спеціальна форма організації пізнавальної діяльності з конкретними та прогнозованими цілями. Одна з них полягає у створенні комфортних умов навчального процесу, при яких студент відчуває свою успішність, інтелектуальну спроможність, продуктивність роботи.

Інтерактивні методи включають в себе лекції з мультимедійною презентацією, дискусії, метод «мозкового штурму», метод критичного мислення, міні-дослідження, метод бліц-опитування, метод анкетування, вирішення ситуаційних завдань та ін. Основні критерії інтерактивної моделі навчання це можливість неформальної дискусії, розвиток ініціативного підходу, наявність групових завдань, які вимагають колективних зусиль для їх виконання [4].

Крім того не вирішеною проблемою залишається зниження мотивації до навчання. Тому актуальним питанням залишається удосконалення методів навчання, що є завданням професорсько-викладацького колективу, і набуває особливого значення в умовах поширення «кліпового» мислення, яке призводить до масового синдрому розлади уваги, втрати бажання пізнання нового, знищення потреби і здатності до творчості. Одним з пріоритетів для успішної підготовки кваліфікованих кадрів є принцип врахування інтересів учня. Саме тому різноманітність форм навчання є однією з найперспективніших основ мотивації студентів в умовах сучасної системи освіти. Такий підхід формує пізнавальну діяльність студентів, сприяє розвитку їх самостійності та організованості, творчого підходу до вирішення професійних проблем, підвищує самооцінку, а також якість підготовки спеціалістів для подальшої практичної діяльності.

Мета: оцінка застосування інтерактивного навчання як методу подолання негативних ефектів «кліпового» мислення та мотивації студентів до навчання.

Матеріал та методи дослідження. Об'єктом дослідження були студенти Запорізького державного медичного університету. Основні методи: теоретичний аналіз науково-методичної літератури та власний досвід застосування інтерактивного навчання.

Результати та їх обговорення. У зв'язку з інформатизацією освіти, яку сьогодні вважають майже панацеєю в сучасній педагогіці, виникає ризик втрати творчої культурно-генеруючої здатності цілих поколінь. Якщо старше покоління зберегло такі форми сприйняття інформації як осмислення, порівняння, аналіз, критику, то у молоді все більше проявляється динамічне, мозаїчне, «кліпове» сприйняття інформації, перш за все – навчальної [5].

Успішність діяльності студента безпосередньо пов'язана з мотивацією. Мотиваційна спрямованість визначається як готовність людини до навчання, освоєння професійної діяльності, що грає особливо значущу роль в майбутній практичній компетенції випускника [6].

Впродовж останніх десятиліть відзначається незадоволеність підготовкою майбутніх спеціалістів у вітчизняних вузах. Основною причиною недостатнього володіння практичними навичками студентів вважається зниження їх мотивації у зв'язку з поглибленням «інструменталізму», «техніцизму» в мисленні викладачів, зниження інтересу до особистості студента. Негативна «кліповість» у студентів вияв-

ляється яскравіше, що пов'язано з тим, що викладачі вимагають від них вивчення першоджерел, навчальної літератури, конспектування і аналізування спеціальної інформації. А покоління «швидких кнопок» хоче отримувати навчальну інформацію в стислій формі (презентації занять, короткі конспекти, опорні схеми, малюнки). «Кліповість» позбавляє здатності до узагальнень, роздумів, вміння робити висновки на основі зіставлення фактів і виявлення зв'язків між ними, що призводить до зниження рівня успішності і коефіцієнта засвоєння і «виживання» знань. Ці особливості недостатньо враховуються авторами нових освітніх програм, сучасних підручників, навчальних посібників.

Саме викладачам необхідно формувати в учня уміння активізувати свій позитивний і інтенціональний досвід (переваги, умонастрої) отримання знань, бачити життєвий сенс у навчальній роботі, підтримувати високий рівень мотивації на всіх етапах самоосвітньої діяльності.

«Кліпове» мислення як явище – це відповідь на підвищення об'єму інформації. У педагогіці таке мислення характеризують як фрагментарне, переважно візуальне і асоціативне. У індивіда пропадає необхідність запам'ятовувати інформацію, конспектувати її і осмислювати, що тягне за собою відповідні зміни мислення [7].

На формування позитивної мотивації студентів до здійснення роботи впливає велика кількість факторів. Серед основних: гнучка система організації навчального процесу, чітко окреслене коло завдань та можливих шляхів і способів їх реалізації, плідна співпраця між викладачем і студентами та в групі студентів між собою, контроль викладача та самоконтроль, здатність студента до самооцінки [8, 9].

Важливе місце серед основних позитивних мотивів у пізнавальної самостійності студентів посідає інтерес студентів до майбутньої професії, прагнення відповідати високому рівню вимог, які суспільство висуває перед сучасними фахівцями. Тому основним мотивуючим чинником організації навчального процесу має бути спрямованість на використання професійно орієнтованого матеріалу та отримання власного досвіду.

Інтерактивне навчання – діалоговий процес, в ході якого здійснюється взаємодія викладача і учня. Навідміну від односторонньої комунікації при лінійній системі освіти, багатостороння комунікація передбачає активність кожного суб'єкта освітнього процесу, а не тільки викладача чи студента, паритетність, відсутність репресивних заходів управління і менторства. Це стратегія вищої школи, метою

якої є інтелектуальна автономність студента при розвиненій соціальній компетентності [4].

Очевидно, що традиційні методи викладання представляють серйозні труднощі для учнів з відмінним від текстового типом сприйняття, кількість яких з кожним роком стрімко зростає. У зв'язку з цим більш прогресивною здається спроба поступової перебудови освітнього процесу відповідно до нових вимог, інтеграції в нього інноваційних інструментів і методик, підвищення ступеня залученості, розподіл заняття на блоки для кращого засвоєння матеріалу, перемикання з одного виду діяльності на інший. Необхідність впровадження зазначених методів обумовлена все тими ж типами сприйняття, поширеними серед молодих людей, в першу чергу, візуальним.

На сьогоднішній день «кліпове» мислення в системі медичної освіти відтісняє клінічне. Вирішення питання формування клінічного мислення, з яким стикаються викладачі старших курсів в медичних вузах, вимагає детального вивчення. Неможливість для студентів, навіть теоретичного відмінника, використовувати, систематизувати отримані знання з кожним роком викликає все більше невдоволення і веде до зниження професійної підготовки.

Сучасна медична освіта вимагає формування якісно нового підходу до навчального процесу, заснованого з урахуванням психологічних особливостей сучасної молоді. Це явище вимагає детального соціального і медичного дослідження, створення нових освітніх технологій, заснованих на живому спілкуванні.

Іншу загрозу несуть нескінченні тестування. Ситуаційна задача – форма, яка традиційно використовується при вивченні клінічних дисциплін. Однак в більшості випадків завдання складені таким чином, що обмежується творча діяльність учня. Застосування тестів в освіті знижує критичні, аналітичні можливості студентів, змушуючи вловлювати лише фрагменти того чи іншого явища, без з'ясування його причин, закономірностей, без побудови логічних схем, що позбавляє студента можливості мислити і висловлюватися професійно. Тому перенасичення різного роду тестами також негативно відбивається на формуванні клінічного мислення, яке є основою навчання в медичному вузі [5].

Наступний крок – підготовка якісної методичної продукції. Навчальний процес, в якому широко використовуються мультимедійні засоби представлення навчальної інформації,

сприймається як сучасна, а не застаріла методика. В такому випадку презентація на занятті буде розглядатися як нова і цікава форма, а не як нудний підручник.

Тільки здатність до прийняття самостійного рішення в конкретній клінічній ситуації, тобто вміння використовувати теоретичні знання у практичній діяльності, є основним критерієм готовності випускника до практичної діяльності. Це означає перехід на особистісно-орієнтоване, професійно-спрямоване навчання, що не тільки відображає провідні тенденції вищої медичної освіти в навчальному процесі та вимоги суспільства до нього, але і забезпечує виконання державних стандартів, орієнтує на стратегічні цілі сучасності. Необхідні клінічні завдання, складені в максимально нейтральній описовій формі для контролю знань. Студент повинен послідовно оцінити наявну симптоматику, визначити клінічні синдроми, сформулювати попередній діагноз, самостійно призначити план додаткового обстеження, розробити маршрут пацієнта [10].

Чималу роль у формуванні клінічного мислення відіграє зацікавленість студента в процесі навчання. Доцільно зробити заняття привабливими – це може бути ігрова форма, наведення прикладів з власного досвіду, цікаві завдання з практичним результатом. Між викладачем і студентами повинен постійно відбуватися діалог, їм повинна бути надана можливість самостійно отримати або закріпити необхідні практичні навички, освоїти сучасні діагностичні методи дослідження, а також підготувати теоретичний матеріал у вигляді презентації на вузькоспеціалізовану тему і доповісти всім студентам з подальшим обговоренням. Зусилля і активні дії всіх учасників освітнього процесу спрямовуються на саморозвиток і самореалізацію. Дуже важливо дати студентам можливість зрозуміти, для чого їм всі ці знання. Це елемент мотивації. Пояснити цей пункт треба максимально просто. Доведено, що система підвищення мотивації до навчання ґрунтується на систематичній роботі викладачів щодо поліпшення рівня професійної та педагогічної кваліфікації. Рекомендується залучення студентів до наукової роботи з подальшою презентацією своїх результатів. Саме тісна співпраця викладача і студента, високопрофесійний рівень викладання з використанням інноваційних методів навчання складають резерв для підвищення мотивації студентів до навчання [11].

Рішення діагностичних і лікувальних завдань, проблемних ситуацій, участь у навчальних іграх забезпечують високу професійну

підготовку. В процесі навчання студенти змушені активно знаходити, вивчати і використовувати навчальну та наукову інформацію, що більш корисно, ніж традиційні способи навчання. Сучасний підхід до виховно-освітнього процесу активізує лідерські якості молодих людей, прищеплюючи їм смак до нового і прогресивного, спонукає до вивчення новітніх медичних технологій. Якісне навчання має включати в себе елементи індивідуальної творчості особистості, яке треба заохочувати. Кожному студенту в процесі підготовки до заняття по заданій темі пропонується самостійно створити тестове завдання за структурою, аналогічною тій, яка пропонується для тестового контролю. Без достатнього оволодіння навчальним матеріалом зробити це неможливо.

Створення та впровадження в освітній процес інтерактивного навчання з різних дисциплін використовується в Запорізькому державному медичному університеті. Це дає можливість педагогічного впливу, який спонукає учнів до розумової активності, до прояву творчого, дослідницького підходу і пошуку нових ідей для вирішення різних завдань навчальної та науково-дослідницької діяльності.

Основною метою проведення інтерактивного практичного заняття є не тільки донесення інформації, а і активне її засвоєння студентами. Вимогою до такої форми навчання є постійна інтерактивізація, тобто подолання однобічності інформаційного потоку за допомогою педагогічних методів і технологій навчання. До останніх можна віднести інтерпретаційний діалог (для його конструктивізму необхідно, щоб розрив в досвіді студента і досвіді, який буде запропонований викладачем, був великий); створення внутрішньої мотивації до майбутньої спільної роботи, забезпечення психологічного комфорту, установки на активний пошук і набуття нових знань. Викладачеві в ході інтерактивного заняття краще «розмовляти, а не говорити» з аудиторією, що сприяє створенню діалогової форми навчання. Важливий фактор для сучасного педагога – «провокування посмішки» – гумор сприяє розвитку комфортного середовища для критичного мислення. Заключний етап – це відповіді на контрольні питання та розв'язання творчих завдань, які спрямовані на самостійність і творчий пошук, де викладач виступає як організатор, консультант і порадник.

В таких умовах домінантна роль викладача поступається місцем активності студентів, а головним завданням стає створення умов для їх ініціативи. Викладач регулює навчально-виховний процес і займається

його загальною організацією, визначаючи освітній напрямок (готує заздалегідь необхідні завдання, формулює питання або теми для обговорення в групах), контролюючи час і порядок виконання наміченого плану роботи, даючи консультації, роз'яснюючи складні терміни, допомагаючи в разі серйозних труднощів.

Якщо на заняттях використовуються інтерактивні методи, можна досягнути значного зростання ефективності освітнього процесу шляхом цілеспрямованій активізації мислення, коли студент змушений бути активним на протязі всього заняття, проявляти самостійність, творчість у виконанні завдань.

На нашу думку, введення ряду інтерактивних прийомів при проведенні практичного заняття активізує індивідуальну і/або групову роботи студентів. Наприклад, замість того, щоб ставити питання і питати першого, хто підняв руку, можна запропонувати обговорення своєї думки з сусідом, і лише потім дати можливість відповісти на питання бажаному, дозволяючи, таким чином, всім студентам взяти участь в обговоренні заданого питання. Студенти можуть описувати запропоновані викладачем рентгенограми, інтерпретувати ЕКГ, самостійно визначати план обстеження пацієнта, приймати спільні рішення з диференціальної діагностики та лікування. В кінці заняття студентам можна запропонувати письмово відповісти на кілька запитань з пройденого матеріалу, а наступного дня почати з обговорення отриманих відповідей. Таке взаєморозуміння створює атмосферу співробітництва.

Проведене з позицій інтерактивного навчання практичне заняття повинно бути проблемними за змістом, гнучким по структурі, що дає можливість викладачу вносити корективи по ходу занять, з урахуванням відповідної реакції слухачів, орієнтованим на дискусію, діалог зі слухачами; забезпечуватися посібниками, які дозволять лектору оперувати наочною інформацією, не зупиняючись на тривіальних, не змістовних і не принципових питаннях [12].

Таким чином, в результаті інтерактивного навчання, у студентів формується інтелектуальна самостійність, творчий пошук, соціальна і комунікативна компетентність.

Натепер інтерактивне навчання довело свою значущість і зажаданість на всіх рівнях освітньої системи. Його впровадження сприяє створенню додаткових можливостей для оновлення змісту навчання, методів викладання дисциплін і розповсюдження знань, які ґрунтуються на сучасних мультимедійних технологіях. Інтерактивне

навчання дає можливість урізноманітнити навчальний процес, що також є фактором підвищення інтересу до дисципліни, мотивації та подолання негативної «кліповості» у студентів.

Висновок: впровадження інтерактивних методів навчання у освітній процес дає можливість урізноманітнити заняття з різних дисципліни, створити комфортні умови для навчання, що є основою формування мотивації до активізації педагогічного процесу та робить цю модель зажаденою як для студентів так і для викладачів.

References:

1. Семеновских Т.В. Феномен «клипового мышления» в образовательной вузовской среде // Наукоеведение (интернет-журнал). – 2014. – Вып. 5(24). – С. 1-10.
2. Гич Г.М. «Кліпове» мислення молоді: друг чи ворог навчання? // Наукові праці. Педагогіка. – 2016. – Т. 269, вип. 257. – С. 38-42.
3. Кудря І.П. Формування професійної особистості лікаря через застосування в навчанні принципів внутрішньої медицини, інформатики, нелінійної математики / І.П. Кудря, С.К. Кулішов // Європейський вибір – невід’ємна складова розвитку вищої медичної освіти України : Матеріали навчально-методичної конференції. – Полтава, 2013. – С. 101-102.
4. Кулішов С.К. Інтерактивне навчання внутрішньої медицини як технологія включення студентів в управління навчальним процесом / С.К. Кулішов, І.П. Кудря, Н.Г. Третяк // Сучасні технології управління навчальним процесом у вищих медичних навчальних закладах: Матеріали навчально-наукової конференції з міжнародною участю. – Полтава, 2014. – С. 114-116.
5. Інформатизація освіти і її наслідок – формування «кліпового» мислення – крок уперед чи назад у медичній освіті? / Ярмола Т.І., Мохначов О.В., Ткаченко Л.А. [та інш.] // Матеріали науково-практичної конференції «Удосконалення якості підготовки лікарів в сучасних умовах», м. Полтава, 2016. – С. 254-256.
6. Сидорова А. І. Самоосвіта студента як фактор підготовки спеціаліста в сучасних умовах / А. І. Сидорова, С. А. Павленко, О. В. Павленкова [та ін.] // Матеріали науково-практичної конференції з міжнародною участю «Удосконалення якості підготовки лікарів у сучасних умовах», м. Полтава. – 2016. – С. 190-191.
7. Исаева А.Н., Малахова С.А. «Клиповое мышление»: психологические дефициты и альтернативы (пространственный фокус) // Мир психологии. – 2015. – №4(84). – С. 177-191.
8. Коротич Н.М. Самостійна робота студентів як фактор підготовки спеціаліста в умовах кредитно-модульної системи навчання / Н. М. Коротич // Світ медицини та біології. – 2017. – №1 (59). – С. 219-222.

9. Ларина Е.А. Динамическая модель структуры мотивационной сферы личности студентов / Е.А. Ларина // Инновации в образовании. – 2009. – №9. – С. 25-34.
10. Ситуаційна задача як метод активного навчання і розвитку професійної компетентності / Пащенко Л.С., Порошенко Н.В., Запєвина В.В. [и др.] // International journal of experimental education. – 2014. – №4. – С. 108-110.
11. Оптимізація роботи молодого викладача в процесі підготовки лікарів-інтернів за різними фахами / Єхалов В.В., Станін Д.М., Сєдінкін В.А. [та інш.] // Південно-український медичний науковий журнал. – 2016. – №13. – С. 76-78.
12. Сологор І.М. Фактори впливу на ефективність самостійної роботи студентів / І.М. Сологор, О.М. Бєляєва // Матеріали науково-практичної конференції «Інтернаціоналізація вищої медичної освіти», м. Полтава. – 2013. – С. 203-205.

Transliteration of References:

1. Semenovskih T.V. (2014). Fenomen «klipovogo myshleniya» v obrazovatel'noj vuzovskoj srede // Naukovedenie (internet-zhurnal). Vyp. 5(24). S. 1-10.2.
2. Нych Н.М. (2016). «Klipove» myslennia molodi: druh chy voroh navchannia? Naukovi pratsi. Pedahohika. T. 269, Vyp. 257. S. 38-42.
3. Kudria I.P. (2013). Formuvannia profesiinoi osobystosti likaria cherez zastosuvannia v navchanni pryntsyupiv vnutrishnoi medytsyny, informatyky, neliniinoi matematyky. Yevropeyskyi vybir – nevidiemna skladova rozvytku vyshchoi medychnoi osvity Ukrainy : Materialy navchalno-metodychnoi konferentsii. Poltava. S. 101-102.
4. Kulishov S.K. (2014). Interaktyvne navchannia vnutrishnoi medytsyny yak tekhnolohiia vkliuchennia studentiv v upravlinnia navchalnym protsesom / S.K. Kulishov, I.P. Kudria, N.H. Tretiak // Suchasni tekhnolohii upravlinnia navchalnym protsesom u vyshchykh medychnykh navchalnykh zakladakh: Materialy navchalno-naukovoi konferentsii z mizhnarodnoiu uchastiu. Poltava. S. 114-116.
5. Informatyzatsiia osvity i yii naslidok – formuvannia «klipovoho» myslennia – krok upered chy nazad u medychnii osviti? / Yarmola T.I., Mokhnachov O.V., Tkachenko L.A. [ta insh.] // Materialy nauково-praktychnoi konferentsii «Udoskonalennia yakosti pidhotovky likariv v suchasnykh umovakh». Poltava. 2016. S. 254-256.
6. Sydorova A. I. (2016). Samoosvita studenta yak faktor pidhotovky spetsialista v suchasnykh umovakh / A. I. Sydorova, S. A. Pavlenko, O. V. Pavlenkova [ta in.] // Materialy nauково-praktychnoi konferentsii z mizhnarodnoiu uchastiu «Udoskonalennia yakosti pidhotovky likariv u suchasnykh umovakh». Poltava. S. 190-191.
7. Isaeva A.N., Malahova S.A. (2015). «Klipovoe myshlenie»: psihologicheskie defitsity i al'ternativy (prostranstvennyj fokus). Mir psihologii. №4(84). S. 177-191.8.

8. Korotych N.M. (2017). Samostiina robota studentiv yak faktor pidhotovky spetsialista v umovakh kredytno-modulnoi systemy navchannia / N. M. Korotych // Svit medytsyny ta biolohii. №1 (59). S. 219-222.
9. Larina E.A. (2009). Dinamicheskaya model' struktury motivacionnoj sfery lichnosti studentov / E.A. Larina // Innovacii v obrazovanii. №9. S. 25-34.
10. Situacionnaya zadacha kak metod aktivnogo obucheniya i razvitiya professional'noj kompetentnosti / Pashchenko L.S., Porodenko N.V., Zapevina V.V. [i dr.] // International journal of experimental education. 2014. №4. S. 108-110.
11. Optymizatsiia roboty molodoho vykladacha v protsesi pidhotovky likariv-interniv za riznymy fakhamy / Yekhalov V.V., Stanin D.M., Sedinkin V.A. [ta insh.] // Pivdenno-ukrainskyi medychnyi naukovyi zhurnal. 2016. №13. S. 76-78.
12. Solohor I.M. (2013). Faktory vplyvu na efektyvnist samostiinoi roboty studentiv / I.M. Solohor, O.M. Beliaieva // Materialy naukovo-praktychnoi konferentsii «Internatsionalizatsiia vyshchoi medychnoi osvity», m. Poltava. S. 203-205.

Authors

Tamara Shekhovtseva
*Ph. D., Associate Professor,
Internal Medicine №3,
Zaporozh'ye State Medical University,
Zaporozh'ye, Ukraine
E-mail: mdolinnaya@gmail.com*

Maria Dolinnaya
*Ph. D., Associate Professor,
Clinical Pharmacology, Pharmacy,
Pharmacotherapy and Cosmetology,
Zaporozh'ye State Medical University,
Zaporozh'ye, Ukraine
E-mail: mdolinnaya@gmail.com*

Abstracts

ТАМАРА ШЕХОВЦЕВА, МАРІЯ ДОЛІННА. «Кліпове» мислення як фактор формування підходу до інтерактивності освітнього процесу. Натеper актуальним питанням сучасної системи освіти залишається удосконалення методів навчання, що набуває особливого значення в умовах поширення «кліпового» мислення. Мета: оцінка застосування інтерактивного навчання як методу

подолання негативних ефектів «кліпового» мислення та мотивації студентів до навчання. Матеріал та методи дослідження. Об'єктом дослідження були студенти Запорізького державного медичного університету. Основні методи: теоретичний аналіз науково-методичної літератури та власний досвід застосування інтерактивного навчання. Результати та їх обговорення. Створення та впровадження в освітній процес інтерактивного навчання з різних дисциплін використовується в Запорізькому державному медичному університеті. Це дає можливість педагогічного впливу, який спонукає учнів до розумової активності, до прояву творчого підходу і пошуку нових ідей для вирішення різних завдань навчальної діяльності. Висновок: впровадження інтерактивних методів навчання у освітній процес дає можливість урізноманітнити заняття, створити комфортні умови для навчання, що є основою формування мотивації до активізації педагогічного процесу.

Ключові слова: вища освіта, кліпове мислення, інтерактивне навчання, мотивація.

ТАМАРА ШЕХОВЦЕВА, МАРИЯ ДОЛИННАЯ. **«Клиповое» мышление как фактор формирования подхода к интерактивности образовательного процесса.** На данный момент актуальным вопросом современной системы образования остается совершенствование методов обучения, что приобретает особое значение в условиях распространения «клипового» мышления. Цель: оценка применения интерактивного обучения как способа преодоления негативных эффектов «клипового» мышления и мотивации студентов к обучению. Материал и методы исследования. Объектом исследования были студенты Запорожского государственного медицинского университета. Основные методы: теоретический анализ научно-методической литературы и собственный опыт применения интерактивного обучения. Результаты и их обсуждение. Создание и внедрение в образовательный процесс интерактивного обучения по различным дисциплинам используется в Запорожском государственном медицинском университете. Это дает возможность педагогического воздействия, которое побуждает учеников к умственной активности, к проявлению творческого подхода и поиска новых идей для решения различных задач учебной деятельности. Вывод: внедрение интерактивных методов обучения в образовательный процесс дает возможность разнообразить занятия, создать комфортные условия для обучения, что является основой формирования мотивации

к активизации педагогического процесса.

Ключевые слова: *высшее образование, клиповое мышление, интерактивное обучение, мотивация.*

TAMARA SZECHOWCEWA, MARIA DOLINNA. **Myślenie „klipowe” jako czynnik kształtujący podejście do interaktywności procesu edukacyjnego.** *Wprowadzenie. Obecnie aktualnym zagadnieniem współczesnego systemu edukacji jest doskonalenie metod nauczania, które staje się szczególnie ważne w kontekście rozpowszechnienia myślenia „klipowego”. Cel: ocena wykorzystania interaktywnego uczenia się jako metody przezwycięzania negatywnych skutków myślenia „klipowego” i motywowania studentów do nauki. Materiał i metody badań. Przedmiotem badań byli studenci Zaporoskiego Państwowego Uniwersytetu Medycznego. Główne metody: analiza teoretyczna literatury naukowej i metodologicznej oraz własne doświadczenie stosowania interaktywnego uczenia się. Wyniki i dyskusja. Tworzenie i wprowadzanie do procesu edukacyjnego interaktywnego uczenia się w różnych dyscyplinach jest wykorzystywane na Zaporoskim Państwowym Uniwersytecie Medycznym. Daje to możliwość wpływu pedagogicznego, który zachęca uczniów do aktywności umysłowej, wykazania kreatywności i poszukiwania nowych pomysłów na rozwiązanie różnych problemów związanych z działalnością edukacyjną. Wniosek: wprowadzenie interaktywnych metod nauczania w procesie edukacyjnym pozwala na urozmaicenie zajęć, stworzenie komfortowych warunków do nauki, co jest podstawą do formowania motywacji do zintensyfikowania procesu pedagogicznego.*

Słowa kluczowe: *szkolnictwo wyższe, myślenie klipowe, interaktywne uczenie się, motywacja.*